

בש"ו בשבט נתקיימה בקרית-ענבים, מטעם הלשכה הראשית של הקהק"ל, חגיגות
זכועה לרגלי נטיעת יער ע"ש א. איינשטיין. יער-איינשטיין, כמובן, הוא מפעל של
ציוני גראנייה לרגלי מלאת חמשים שנה לגאון המדע.

בדברי הפתיחה שלו הסביר מ. אורטשטיין, נשיא הקהק"ל, פדוע נעדכה
ההגינה הזאת בנסיבות יתרה. לא כדרך כל ההגינות טמיין זה הנערכות לעתים תכופות
באرض. המצב השורר בישוב ובתגובה הציגונית איננו מרצה לנור הרים לחוג את חגינו
ברוב פאר והדר ואפילו אם חתן החג הוא אדם נערץ כאיןשטיין. בזמן האחרון היו
לנו אנטם חגיון שורבות טמיין זה, אבל עד עכשו נטהו יערות לכבוד עסקיים
גדולים, והרים הנבעו נרטעים יער על שם גאון השקוע אך ורק במדע. שמחנו לכבוד
המאורע הזה היה גודלה פי כמה, יعن כי איינשטיין איננו רק גאון מן המצוינים
bijouter, כי אם גם יהודי מצוין. הוא כלו לנו וכל רגשי לבבו מוקדשים לעמו
וארצו. זכוירים דבריו האמיצים של איינשטיין בשעה שנייתן לו התואר של חבר
האקדמיה האפרטית. "אם תורה תתקבל בעולם המדע אז יאמרו הגורמים, כי גרמני
אני, והזרפתים יגידו כי אני אזרח העולם. אך אם תורה תתבהה - אז יאמרו
הזרפתים כי הבני גרמני, והזרפתים יגידו שניי יהודי" - ראה זאת. נטיעת
"יער איינשטיין" בשעה זו מעידה על כמה של תרבותתנו. בו בזמן שנשימים מסרי
מצפון ואותיות נטו להרים את ניזמי היישוב היהודי בארץ, החריבו בתים ועקרו
עצים, - בזמן זה אנו שומרים על התרבות, אנו בונים ונרטעים, בהיותנו נאמנים
לרות תורתנו המצוה לנו לשמר על העצים אפילו בשעת מלחמה.

נשיא הקהק"ל מזמין את בא-כח המוסדות שהזמננו להגינה זו לשוטל את
העצים הראשונים של העיר. הראשון לנוטעים הוא הקונסול הגרמני ה' בורך, הנושא
נאום לבב לכבוד איינשטיין ולכבוד הקהק"ל. הוא אומר בין יתר דבריו, כי רק
אליה הגרים בארץ-ישראל ויודעים את טיבת, יודעים כי כערך הגחת אבן-פנה למוסד
תרבותי באירופה, כן ערכה של נטיעת העץ בארץ-ישראל. נטיעת יערות בארץ-ישראל
היא מפעל תרבותי גדול ונוחוץ מאד, והקהק"ל המתעסק במפעלים אלה דואיה איפוא
لتודה וברכה מכל אנשי התרבות.